

OSUDNÁ HODINA

Máme březem, předjaří,
a mně se zase nic nedaří.
K maturitě zbývá už jen malý krok,
na učení jsem nesáhl skoro celý rok.
Je to jak středověké mučení,
dohnat za čtyři roky učení.
Maturitní písemka, dopadla dosti neslavně,
připravoval jsem se na ní víc než nevalně.
Svatý týden dodal všemu korunu,
marně hledám v hlavě zbytečky rozumu.
A už je tady ten osudný den,
můj malý zájem o učení bude zřejmě odhalen.
Nevím, jaká otázka dnes bude zvolena,
zato značně klepou se mi ruce i kolena.
Na potítku už nejsem vůbec žádný borec,
nevybavím si snad ani jeden vzorec.
A už je tady má osudná hodina,
výrazně se mého krevního tlaku zvedla hladina.
Marně se snažím slepit střípky vědění,
snad zkušební komise mou snahu trochu ocení.
A došlo na lámání chleba,
komise sděluje mi, že opakování v září bude třeba.
Odcháším-nervy děsně pocuchané,
jsem zářný příklad toho, co bez učení se Vám stane.
A jaké z toho plyne poučení?
Že žádná zkouška dobře nedopadne bez učení.

Magdalena Nováková, 13let

tr. sekunda

KAPLICE